

LITOGRAFIA

A MAGYARORSZÁGI GRAFIKAI MUNKÁSOK SZAKKÖZLŐNYE

A szakszervezet tagjai díjtalanul kapják.
Szerkesztőségi zárlat
minden hó 22-én

Megjelenik minden hó 1-én

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest VI., Rózsa Ferenc-utca 50.
Telefonszám: 221-608

Számadás

Európa sok háborút átélte és végigszenvedett népei még soha nem óhajtották az igazi és állandó békét, mintha, mikor úgyszólván minden romokban hever, amit a tudomány, a művészet és az emberi munka évszázadok alatt alkotott. Nincsenek még hiteles adataink — a legdrágább kincs — az emberi életben ért veszteségekről, de tudjuk, hogy a gyermekeiket s férjeiket elvesztett anyák és hitvesek, valamint apjukat sirató gyermekek ezreinek egy, mindenekfeletti óhaja van: a BÉKE.

A fasizmus több mint két évtizedes gyűlölet propagandája mérhetetlen pusztítást és kárt okozott a lelkekben és tartunk tőle, hogy ha a legtöbbet szenvedett társadalmi rétegek, a munkások, tisztviselők és kisegisztenciák rétege nem fog erősen és mélyrehatóan az újjáépítéshez — és itt kimondottan a lelki újjáépítésre gondolunk —, akkor az anyyira óhajtott béke ismét csak átmeneti lesz.

Hogy milyen erős a békevágy Európa népeinek a szívében, azt leginkább a már lezajlott különböző országok választási eredményeiből láthatjuk. Mert akár az angol, akár a svéd, vagy a francia választási eredményeket tekintjük, láthatjuk, hogy a döntő többség mindezekben az országokban a munkáspártoknak jutott. Azoknak a munkáspártoknak, melyeknek megvannak az évtizedes nemzetközi kapcsolatai és így legszámottevőbb tényezőik kell, hogy legyenek az eljövendő béke megteremtésében.

A magyarországi választások eredménye és a nyugati országok választási eredményei között párhuzamot viszont csak akkor vonhatunk, ha előbb tekintetbe vesszük az előzményeket. Itt Magyarországon 25 éven át dúló, pusztító, mondhatjuk intézményesített fasizmus volt az a lejtő, melyen az ország feltartóztatlanul sodródott a háború örvénye felé.

A német megszállás már csak betetőzése volt az ország sirbatételének. A Szálasi-féle kalandor társaság dicstelen és a magyar történelemben is példátlanul álló országpusztítása magától értetődő következménye volt a „szegedi gondolat”-nak. Ilyen előzmények után még a legoptimistább felfogású sem várhatta nálunk a munkáspártok többségjutását. Mert bár a magyar nép, a magyar dolgozók lelki adottsága ellen is állt a fasizmus lélekrombolásának és idegenül, mondhatnánk passzív módon szemlélte az eseményeket, de azt határozottan állítjuk, hogy tisztában volt az első pillanattól kezdve, hogy Jugoszlávia, majd Oroszország megrohanása és a megszállott területek kirablásáért neki — a dolgozóknak kell a jóvátételt megfizetni és az ország népének kell minden erkölcsi és anyagi következményeit elviselni a bűnös módon felidézett háborúnak.

Hogy azután mindezek dacára a magyarországi választások olyan eredménnyel zárultak, mint amelyek köztudomásúak, annak van egy egész egyszerű magyarázata, ami egyúttal intő példa kell, hogy legyen minden becsületesen gondolkozó és az ország jövőjéért aggódó dolgozó számára. Tudomásul kell, hogy vegyük azt a letagadhatatlan tény, hogy igenis van reakció és nem is valami nagyon leplezett formában. Mindenesetre az ország lakosságának igen jelentékeny részét megfertőzte a 25 éves Horthy-szellem, sőt a Bethlen—Gömbösféle irredentizmus is elvégezte a maga pusztító hatását a lelkekben. Ha még ezekhez hozzávesszük a lakosság fiatalabb évjárátú részét, akik a különböző és erősen tendenciózus ifjúsági egyesületekben — cserkészek, levették — nyertek kiképzést a hadijátékokban és táborozásokban, akkor nyugodtan mondhatjuk, hogy azok a 20—30 évesek, kik nem részesülhettek bármily okból az osztályöntudatos munkásság oktatás és nevelő munkájában, ott kerestek elhelyezést és oda adták szavazatukat, ahol leginkább képviselve látták — legalább is a felszín alatt — azt a gondolat- és eszmévilágot, amiben nevelkedtek.

Minden tiszteletünk és becsülésünk a Kisgazdapárt vezetőinek és az egyéni megbízhatóságuknak már az illegális idején olyan

bizonyosságát adták, ami minden kétséget kizáróan bizonyítja rátermettségüket és elhivatottságukat, de éppen a megbecsülésünk és értékelésünk készítet a dolgok megvilágítására. Azok a részben politikailag éretlen tömegek és azok a tudatosan is jobboldali beállított rétegek adták a választások alkalmával szavazatukat a Kisgazdapárt jelöltjeire, akiknek még most is azon jár az eszük és azon mesterkednek, hogy hogyan lehetne legalábbis megállítani az idő kerekét, ha már visszafelé forgatni nem tudják. Félre tehát minden vonalom a szentimentalizmussal és a helytelenül értelmezett humanizmussal. Résen kell lennünk és nyitott szemmel kell járnunk. Minden pártkülönbség nélkül össze kell fogunk, hogy elhordjuk a romokat és felépítsük az új Magyarországot. De újjá, kötelességtudóvá és öntudatosá kell nevelnünk a tömegeket is. Nem szabad túrnunk sorainkban a kithitűséget, de nem szabad túrnunk az esetleg más oldalról jövő osztálypolitikát sem. A munkáspártok kétségtelen tanujelét adták már eddig is a demokratikus szándékaiknak. Nem törekszünk osztályuralomra, de vegye tudomásul minden lakosa ennek az országnak, hogy a munkásság nélkül ezentúl itt nem lehet alkotó munkát végezni. Nélkülünk nincs újjáépítés és nélkülünk nincs élet.

Magyarország dolgozó népe egy olyan megpróbáltatásokkal teljes tél előtt áll, ami úgyszólván példanélküli az eddig átélte méltóságos és megpróbáltatások után. A munkásság helytállt az ostrom óta és ezentúl is mindent elkövet, hogy a természetes folyamatoságában ne álljon be egy pillanatnyi fennakadás sem. Korgó gyomorral, redukált kenyérfejadagokkal, fűtetlen műhelyben dolgozva és fűtetlen lakásban tengődve is helytáll, végzi a munkáját, ami az ország és saját maga fenntartásához elengedhetetlenül szükséges. De elvárja az illetékesektől, hogy az aranarchának haladéktalanul vessenek véget. Kíméletlenül le kell törni a reakciónak a drágaság felidézésében megnyilvánuló ténykedését. Minden eszközt igénybe kell venni, hogy a nélkülözés és a hideg alá ne ássa a munkásság ellenálló erejét. Mi hiszünk és reméljük, hogy az első, igazi demokratikus magyar kormány megtalálja az elrejtett készleteket is és megtalálja a módját annak, hogy ami élelmiszer és tüzelőszor ebben az országban fellelhető, azt első sorban az arra leginkább rászorulóknak, a dolgozóknak juttassák.

Most pedig a „Számadás” befejező soraiában a saját magunk, a munkásság részére is van néhány intő szavunk. Elsősorban legyünk társadalmilagok és lássuk be, hogy Magyarország dolgozó társadalmi a felszabadulást és vele a demokráciát úgyszólván ajándékba kapta. Sajnos, elnyomottságában, üldözöttségében nem is lehetett nagy szerepe a felszabadulás kivívásában. Becsüljük meg tehát a szabadságot és becsüljük meg a demokráciát, még akkor is, ha ez átmenetileg nem jelent számunkra sokkal többet a nélkülözésnél és a fűtetlen lakásnál. Igen! Nekünk ezután kell az ajándékba kapott szabadságért fizetnünk! Ne túrjunk meg a saját sorainkban sem a kishitűséget, ne túrjunk szemfélelősen a csekély akciói. Csak egyeztetett végzők munkáját, mert csak így építhetjük fel ezt a romokban heverő országot, ami szabad hazája kell hogy legyen minden dolgozónak.

Szakszervezeti jelölőbizottság tagjai: Salamon József, Reizinger Nándor, Schein Béla, Laczkó Pál, Varga Dávid.

Jótekonysági Kör jelölőbizottság tagjai: Mayer Dezső, ifi. Nógrádi Kálmán, Erdős Jenő, Gang Kornél, Nebehaj József.

Senefelder Egyet jelölőbizottság tagjai: Jahn Alajos, Boné János, Schimon Agoston, Einhorn Géza, Ländler Ferenc. Az elnökség részéről Gampel András vesz részt a jelölőbizottság munkájában.

A jelölőbizottságok 1945 december 10-én, hétfőn d. u. 5 órakor tartják alakuló ülésüket. Felkérjük a szaktársakat a pontos megjelölésre. Tagjainkat felhívjuk, hogy a jelölőbizottságnál kívánságaikat adják elő és támogassák munkájában.

A szakmai kérdésekhez

szóljanak végre hozzá a kollégák is.

Tudni akarjuk, hogy mi a véleményük?

Ne felejtsek el és tartsák szem előtt egyes szaktársaink, hogy a tudás nem kizárólagos tulajdonuk, hanem az egész szakmáé.

Ha ezt emlékeztükbe idézzük, azért tesszük, mert felelősséget érzünk a többi szaktársainkkal szemben, akik talán nem rendelkeznek annyi szakmai fölkesztettséggel és tudással, mint amennyivel egyesek bírnak közülünk. Ne hivatkozzanak ezek szerénységükre, legfőképpen pedig arra ne, hogy vannak náluk nagyobb tudásúak.

Pontos az, hogy kezdjük el a hozzászólást, küzdjék le a szaktársaink magukba a szerénységet, mert mi tudjuk, hogy sokaknak van mondanivalójuk, amit a többiek szívesen hallgatnának és még szívesebben fordítanak a szakma előnyére és javára, nem szólván arról, hogy az így nyert tapasztalatok alapján a szakma munkásságának szaktudása is egyre fokozódik.

Higgyék el, nem lebecsülendő az, amire kérjük és biztatjuk kollégáinkat.

Es még nagyobb lenne az örömünk, ha kérésünket megfogadva, másokat is buzdítanának és serkentének arra, hogy ők is szóljanak hozzá a szakma gyakorlati kérdéseihöz.

Különösen ma tartjuk időszérűnk, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzunk, amikor a külföldi eredetű nyersanyagaink rohamosan fogytak és ezek pótlása, vagy helyettesítésénél a legteljesebb szakmai tapasztalásra van szükség, hogy az élénk tornyosuló akadályokat le tudjuk küzdeni, de mindeztől mindannyian tudjuk, hogy gépkorszakban élünk és még jó sokáig abban fogunk élni. Márpedig a mi szakmánk, a grafikai ipar nemcsak mesterség, hanem — művészet is. Bármennyire is a gépeké a döntő szó a munkák elvégzésénél, a mi munkánkat mégsem befolyásolhatják százszázalékosan a gépek, hanem mindig döntő befolyást fog gyakorolni a grafikai iparra az egyéni ízlés, rátermettség, tehetség és nem utolsósorban a művészi hajlam.

Ilyen és ehhez hasonló kérdések tömege vetődik fel előttünk, amelyeket meg kellene beszélni, hozzá kellene szólni, meg kellene vitatni, mert a mi mesterségünknek ezer és egy változata van és e mesterségben rejlik művészi adottságok méginkább érdemessé teszik, hogy velük behatóan foglalkozzunk.

Ha volt idő, amikor az együvértartozás eszméjét hirdettük és cselekedtük, akkor a mai megpróbáltatások időszakában minden eddiginél hatványozottabban formában kell nekünk grafikai munkásoknak szorosan felzárkózunk, hogy kölcsönös szakmai segítségnyújtással verekedjünk keresztül magunkat az anyagihiányokozta gigási nehézségeken.

De el kell kezdeni, és kezdje el akár az a szaktárs, aki a póanyagokkal való küzdelemben már-már belefáradt, vagy az a szaktárs, aki nem vesztette el a fejét és lélekjelenlétét és rájött olyan megoldásokra, melyek a szakma és a benne foglalkoztatott dolgozók előnyére szolgálnak.

Sokan vannak körünkben olyanok, akik tudásuk és tapasztalataik alapján feljogosítva érezhetik magukat arra, hogy a többiek tanuljanak tőlük és az így nyert tudásukkal fölvertve állhassák meg helyüket az újjáépítés nagy munkájában.

Bármily sajnálatos is, meg kell állapítanunk, hogy szakmánkban az utóbbi időben a szakmai versengés inkább a mennyiség, mint a minőség terén áll fenn, de különösen a mi szakmánknál a minőség sem kerülhet háttérbe. Sőt, Merjük állítani, hogy a grafikai szakma minőségi munkát jelent. Művészi ízlés, hajlam, leleményesség, ötlet és még sok más ehhez hasonló alakítja és formálja a jövőben is a mi munkánkat, amiként alakították és formálták a múltban is.

Senefelder által készített első hangjegynyomattól kezdve a mai napig az ízlések változása és különbözősége a gép és eljárás mód-szerek sorozatai fejlesztették szakmánkat, 150

év ízlés- és divatbeli változásain keresztül csiszolódott és emelkedett mind magasabb színvonalra a grafikai ipar és ezek az elvitathatatlan tények és körülmények tették lehetővé, hogy szakmánk dolgozói mesterségük művészei lehessenek.

Márpedig a művész akkor szolgálja híven és hivatásának legmegfelelőbben művészetét, ha tudását mindenkinek adja, mindenkivel megismerteti.

Ezt akarjuk és várjuk minden erre rátermett szaktársunktól. Ezt kell minden gondolkozás nélkül mennél számosabb kollégáinknak megvalósítania, ezért szóljon mindenki hozzá a szakmai kérdésekhez.

Kísért a mult

III.

Az 1921 márciusi béremeléseket követően egészen rövid ideig tartó nyugalmi állapot következett. Ennek magyarázata, hogy az árak tekintetében valamelyes stabilitás következett be. Ezt a viszonylag kedvezőnek mondható helyzetet azonban nem sokáig élvezhették szaktársaink, mert rövid átmeneti idő után még az addiginál is nagyobb arányú és gyorsabb iramú drágaság következett el. Ennek ellensúlyozására 1921 augusztus 29-től az addigi pótlékok szakmunkásoknál 100, segéd munkásoknál 60 koronával emeltettek fel. 1921 október 24-től szakmunkásoknak 175, segéd munkásoknak 105 korona javítást biztosít és az index bevezetését határozza el a közös tárgyaló bizottság. A megállapodás szerint a Pester Lloyd drágulási táblázatának megállapításai kéthavonként megvizsgálandók és ha az eltérés eléri az 5%-ot, abban az esetben a nyomdai munkásság bérei a drágulás arányának megfelelő mértékben emeltek. Az így megállapított dráguláshoz még külön 10% pótlék is hozzászámítandó, amely pótlék az életszínvonal külön feljavítását volt hivatva szolgálni. Az 1921-es évben, decemberben már az index alapján 25% bérjavítás lett kifizetve. Hogy némi fogalmat alkothassunk magunknak az akkori viszonyokról, bemutatunk egy-két számot. A kimutatott heti létminimum 1921 végén meghaladta a 2000 koronát, ezzel szemben a grafikai szakmunkás keresete mindössze 1300 korona volt. A munkabéreknél a továbbiakban a következő változások történtek:

1922 februárban	— — — — —	6.50%
áprilisban	— — — — —	24. — %
júniusban	— — — — —	11.5 %

béremelés lett folyósítva.

Ezekből a százalékokból láthatjuk, mily széduletes tempójú volt ezidőben a drágulás. Újabb tárgyaláson a 10%-os külön javítás 20%-ra emeltetett fel.

Ezután a munkabérek a következőképpen emelkedtek:

1922 júliusban	— — — — —	30. — %
augusztusban	— — — — —	68.5 %
szeptemberben	— — — — —	25. — %

A szeptemberi megállapodás alapján munkaadói követelésre a megélhetési viszonyok külön följavítására szolgáló 20%-os standard javítás eltöröltetett. Sőt, magát az index megállapodást is felmondták főnökeink. A megállapodás fölmondási idejében, 1922 októberben az index alapján 25%-kal emelkedtek a munkabérek. Az index megállapodás megszűnése ismét a régi állapotokat hozta vissza. Hosszú, kínos tanácskozások után a szakmunkások 1923 februárban 1100 korona bérjavításban részesültek. Ezzel a béremeléssel a fizetések a következők voltak, szakmunkás heti keresete 7252, munkásnők 4351 és segéd munkások 4663 korona.

Bár nem volt index, az árak nagymértékű emelkedése szükségessé tette a havonkénti bérrendezést.

1923 áprilisban szakm.	— —	3200 kor.
júniusban szakm.	— —	1800 kor.
júliusban szakm.	— —	8350 kor.
augusztusban szak.	— —	12.000 kor.
augusztus végén	— —	23.000 kor.

bérjavítást kapott.

Augusztus végén ismét az index alapján rendeződtek béreink, a Pester Lloyd drágulási táblázatának adatai havonta kétszer vizsgáltattak meg. A bérek tehát az index alapján a következőképpen emelkedtek:

1923 augusztus	— — —	40 % -kal
szeptember	— — —	21 % -kal
október	— — —	20 % -kal
november	— — —	7 % -kal
december	— — —	8.3 % -kal
1924 január	— — —	7.2 % -kal
január	— — —	11 % -kal
február	— — —	15 % -kal
március	— — —	28 % -kal
március	— — —	6.5 % -kal
március	— — —	24 % -kal
április	— — —	6 % -kal

A drágaság tébolyult irama tovább tartott. Az árakban ugrásszerű emelkedés állott be egyik órától a másikra. Ebben a fejvesztett helyzetben már lehetetlen volt továbbra is fenntartani a kéthetenkénti bér megállapítás rendszerét. Ezért 1924 februárjában megállapodás kötött, mely szerint az index minden héten csütörtökön kerül felülvizsgálásra.

1924 májusában a szakmunkás heti keresete 399.487 koronára emelkedett, a következő héten 6%-kal emelkedtek a munkabérek.

1924 végén a szakmunkás heti keresete 600.000 koronánál tart, míg végül 1926 januárjában éri el teljesen a békebeli munkabért a grafikai munkásság keresete.

*

A fentiekből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a bérek emelése tetszetős és látszólag a dolgozók érdekeit szolgáló megoldás. Valójában azonban éppen az ellenkező hatást váltja ki. Hiába emelkednek a bérek, mindaddig, amíg a fogyasztási javak mennyisége nem emelkedik, a bérek arányában a felemelt bérek útján forgalomba kerülő pénzmennyiségek csupán az árakat emelik, az értékek elérése csak többtermelés útján lehetséges. (Vége.)

A könyomdai (litografiai), mélynyomdai (műtermi) és kémigrafiai iparban 1945 nov. 4-től fizetendő legkisebb munkabérek és pótlékok

Könyomdai (litografiai) munkánál:

Rajzoló, átnyomó gépmester

egyévi gyakorlattal	— — — — —	21.825 P
kétévi gyakorlattal	— — — — —	26.450 P
háromévi gyakorlattal	— — — — —	28.350 P
három éven túli gyakorlattal	— — — — —	30.375 P

Segéd munkás

kezdő, 1 évig	— — — — —	19.125 P
1 éven túl	— — — — —	20.250 P

Munkásnő

tanulási idő után 1 évig	— — — — —	17.550 P
1 éven túl	— — — — —	18.000 P

Mélynyomdai (műtermi) munkánál:

Fényképész, retusőr, montírozó, másoló, marató

egyévi gyakorlattal	— — — — —	20.475 P
kétévi gyakorlattal	— — — — —	22.500 P
háromévi gyakorlattal	— — — — —	24.750 P
három éven túli gyakorlattal	— — — — —	30.375 P

Segéd munkás

kezdő 1 évig	— — — — —	19.125 P
1 éven túl	— — — — —	20.250 P

Kémigrafiai munkánál:

Vonalmarató.

egyévi gyakorlattal	— — — — —	20.925 P
kétévi gyakorlattal	— — — — —	21.825 P
háromévi gyakorlattal	— — — — —	24.975 P
három éven túli gyakorlattal	— — — — —	30.375 P

Fényképész, pontmarató, másoló

egyévi gyakorlattal	— — — — —	21.375 P
kétévi gyakorlattal	— — — — —	22.500 P
háromévi gyakorlattal	— — — — —	25.425 P
három éven túli gyakorlattal	— — — — —	30.375 P

Három- vagy négyszín-marató

Retusőr	— — — — —	30.375 P
---------	-----------	----------

Klisészerelő

három évnél kevesebb gyakorlattal	— — — — —	24.750 P
három évnél több gyakorlattal	— — — — —	30.375 P

Segéd munkás

kezdő 1 évig	— — — — —	19.125 P
1 éven túl	— — — — —	20.250 P

A munkabérek heti 48 órás munkaidőre értendők.

Azon üzemekben, ahol a munkavállalók ellátásban nem részesülnek, külön 10% élelmezési pótlék folyósítandó az összeresetre.

Pótlékok:

Kisegítő pótlék

segéd munkások és munkásnők napi	— — — — —	76. — P
szakmunkások napi	— — — — —	211. — P

Bronzpótlék napi — — — — — 139. — P

Schichtpótlék

szakmunkások 18—22 óra közötti heti	— — — — —	2.457. — P
22 és éjjeli 1 óra közötti heti	— — — — —	3.686. — P
éjjeli 1 és reggel 7 óra közötti heti	— — — — —	4.095. — P
segéd munkások és munkásnők		
18—22 óra közötti heti	— — — — —	1.638. — P
22 és éjjeli 1 óra közötti heti	— — — — —	2.394. — P
éjjeli 1 és reggel 7 óra közötti heti	— — — — —	2.646. — P

Tanoncok és tanulóéányok hetibérei:

	heti 48 órás munkaidő mellett	heti 42 órás munkaidő mellett
1-ső éves tanonc	— — — — —	5.265 P
2-ik éves tanonc	— — — — —	6.435 P
3-ik éves tanonc	— — — — —	7.605 P
4-ik éves tanonc	— — — — —	10.530 P
1-ső éves tanulóéány	— — — — —	5.265 P
2-ik éves tanulóéány	— — — — —	7.020 P
		4.607 P
		5.631 P
		6.655 P
		9.215 P
		4.607 P
		6.143 P

Karácsonyi segély kifizetése

december 14-én és 21-én (pénteken) délután 4—6 órakor történik.

Felkérjük tagjainkat, hogy az özvegyek és rokkantak figyelmét hívják erre fel, mert a változott viszonyok miatt sokukról nem tudunk.

A Vezetőség

Járulékok és segélyek emelése

Az október 31-én megtartott bizalmi ülés határozata értelmében a heti járulékok november 4-től, a segélyek november 11-től 100%-kal lettek felemelve. A bizalmi ülés felhatalmazta az elnökséget, hogy a járulékokat és a segélyeket a mindenkori fizetésemelés arányában felemelheti.

November 11-től a heti járulékok a következők:

Szakegyesület	— — — — —	280. — P
---------------	-----------	----------

Jótekonysági Kör

Szaktanulmányok	— — — — —	60. — P
Segéd munkások és munkásnők	— — — — —	30. — P

+ a heti fizetés 2%-a.

Senefelder Egylet

A-osztály	— — — — —	1.600. — P
B-osztály	— — — — —	100. — P

Beiratási díj és könyvmásolat

egyenként	— — — — —	140. — P
-----------	-----------	----------

A segélyek november 19-től a következők:

Szakegyesület

munkanélküli segélye heti	— — — — —	3.000. — P
temetkezési segély	3.000. — P	30.000. — P
koszorúmegváltás	— — — — —	8.000. — P

Jótekonysági Kör

özvegyi segély, havi	— — — — —	6.000. — P
öreg munkások segélye, havi	— — — — —	6.000. — P
koszorúmegváltás	— — — — —	10.000. — P

Senefelder Egylet segélyei a pénztári helyzethez alkalmazkodva, az alapszabályok összegének körülbelül 240-szeresére emelkednek.

A Vezetőség

SZEMLE

Kónya Sándor kőrajzoló Jugoszláviából üdvözlö a szaktársakat és kéri, hogy írjanak neki. Címe: *Osiek, Hotel Royal*.

Bélyeggyűjtők. Minden szerdán délután 5—6 óra között összejövövel és cserenapot tartunk az Egyesület helyiségében. Új tagok jelentkezhetnek.

A Jótekonysági Kör ellenőrzése december 5-én, szerdán délután 5 órakor van.

A Szakszervezet ellenőrzése december 5-én délután 1/6 órakor van.

A Jótekonysági Kör választmánya december 6-án, csütörtökön délután 5 órakor tart ülést.

A Szakszervezet választmánya december 6-án, csütörtökön délután 6 órakor tart ülést.

A Senefelder Egylet ellenőrzése december 13-án, csütörtökön délután 5 órakor van.

A Senefelder Egylet választmánya december 13-án, csütörtökön délután 6 órakor tart ülést.

Ezúton mondok köszönetet mindazoknak a szaktársaknak, kik édesanyám elhunyt alkalmával mérhetetlen fájdalommat enyhíteni igyekeztek.

Oszwald Gyula

Felelős szerkesztő: Stignitz Attila

Felelős kiadó: Bakacsi Lajos

Világosság Könyvnyomda Rt. Budapest VIII. Conti u. 4.
Felelős nyomdavezető: Eperl István.

51261

1946. XLIII. 1-8.

T

